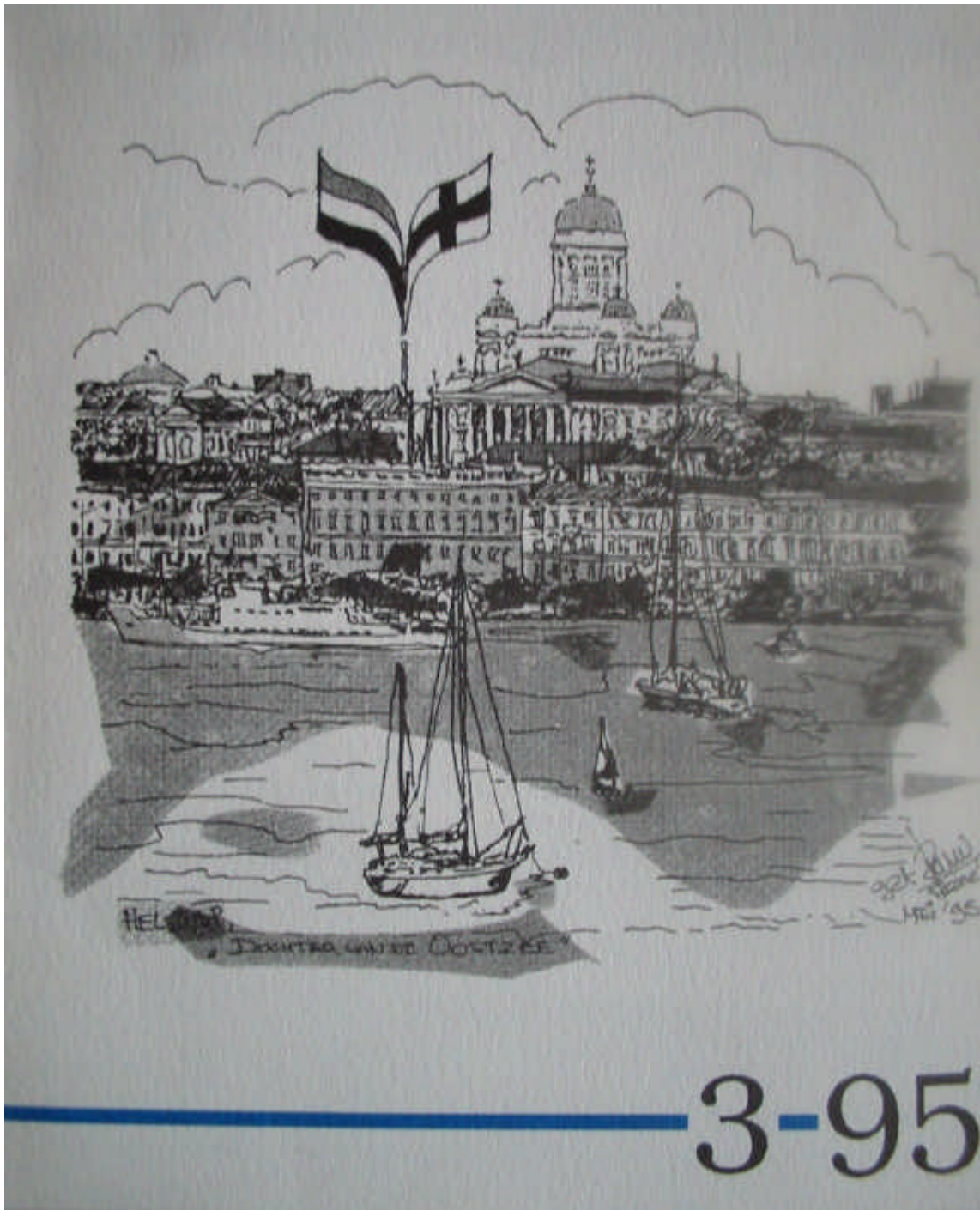

Aviisi

Beste AVIISI lezer,

Zowel in Finland zelf als binnen de vereniging hebben er veranderingen plaatsgevonden. In Finland is een nieuwe regering aan het bewind. In het bestuur van onze vereniging heeft ook een aantal veranderingen plaatsgevonden. Tijdens de Algemene Ledenvergadering hebben Rune Frants en Tuula Kusters hun bestuursfuncties neergelegd en werden als hun opvolgers Irma Schoenmakers-Salkinoja en Timo Paavola gekozen. Ik ben blij dat jullie bereid zijn in het bestuur plaats te nemen en wens beiden hartelijk welkom. Namens het bestuur wil ik Tuula en Rune allebei bedanken voor hun grote inzet voor de vereniging. Rune heeft acht jaar in het bestuur van de vereniging gezeten waarvan drie laatste jaar als voorzitter. In deze jaren zijn er nieuwe initiatieven genomen en gerealiseerd waarbij een aantal in goede samenwerking met andere Finse organisaties in Nederland. Daarbij heeft Rune een belangrijke rol gespeeld.

Degenen die bij de Algemene ledenvergadering aanwezig waren hadden de gelegenheid een interessante lezing te volgen van Pasi Saukkonen die over zijn onderzoek over de Nederlandse en de Finse identiteit vertelde. Er waren geheel nieuwe en verrassende uitgangspunten en vergelijkingen. We zullen deze lezing later in dit jaar in AVIISI publiceren.

Over ruim een maand is het weer tijd van Juhannus, het Finse Mid-zomerfeest die traditiegetrouw ook dit jaar samen met en in de Finse Kerk in Rotterdam wordt georganiseerd. We hopen op een mooie zomeravond en een grote opkomst.

Terttu Jansen-Heikurainen

PUHEENJOHTAJALTA

Paras AVIISIN lukija,

Suomessa ja yhdistyksemme puitteissa on viime kuukausien aikana tapahtunut muutoksia. Suomeen on saatu uusi hallitus.

Yhdistyksemme vuosikokouksessa valittiin erovuorossa olevien johtokunnan jäsenien Rune Frantsin ja Tuula Kustersin tilalle Irma Schoenmakers-Salkinoja ja Timo Paavola. Toivotamme molemmat uudet jäsenet sydämellisesti tervetulleeksi.

Tuulalle ja Runelle monet kiitokset heidän yhdistykselle antamastaan panoksesta. Rune on toiminut johtokuntamme jäsenenä kahdeksan vuotta, joista kolme viimeistä vuotta puheenjohtajana. Tänä aikana pantiin vireille uusia aloitteita, joista useita saatiin toteutetuksi. Tärkeänä mainitsisin tässä yhteistyön muiden suomalaisten eturyhmien kanssa, jossa Runella on ollut merkittävä osa.

Huhtikuussa pidetyn vuosikokouksen aikana Pasi Saukkonen piti kiinnostavan esitelmän suomalaisten ja hollantilaisten identiteeteistä vertaillen niiden eroavuuksia ja yhtäläisyyksiä. Julkaisemme hänen esitelmänsä myöhemmin AVIISissa, ja jokainen voi verrata niitä omiin kokemuksiinsa.

Runsaan kuukauden kuluttua on Juhannus, jota vietämme totuttuun tapaan yhdessä Merimieskirjon kanssa kirkolla Rotterdamissa. Aikai-sempien vuosien kokemusten perusteella luvassa pitäisi olla onnis-tunut suomalainen kesäjuhla. Toivomme vain kaunista kesäiltaa ja runsasta osanottoa.

Terttu Jansen-Heikurainen

SUOMIKIN SAI SINIPUNAHALLITUKSEN

Suomi sai uuden hallituksen ripeään neuvottelutahtiin kuukauden sisällä maaliskuussa pidettyjen eduskuntavaalien jälkeen. Presidentti Ahtisaari oli valinnut hallituksen muodostajaksi sosiaalidemokraatti Paavo Lipposen, jonka puolue (Sdp) vei suurvoiton vaaleissa.

Halusivatko suomalaiset äänestäjät rangaista Ahon porvarihallitukseen osallistuneita puolueita? Siltä ainakin näyttää vaalitulos vertaillen. Varsinkin keskustapuolue kärsi roiman tappion ja sai taakseen vain 19,9 % äänestäjistä. Se merkitsee 44 eduskunta-paikkaa. Vuoden 1991 eduskuntavaaleissa puolueen kannatus oli vielä 24,8 %. Sosiaalidemokraatit saivat odotetun vaalivoiton. Sdp:lle kertyi 28,3 % äänistä ja 63 kansanedustajapaikkaa, 15 enemmän kuin neljä vuotta sitten.

Esko Ahon hallitus jää historiaan ennen kaikkea hallituksena, joka johdatti Suomen Euroopan Unionin jäseneksi, ratkaisu, jota on pidetty Suomen itsenäisyyden ajan merkittävimpänä päätöksenä. Äänestäjien silmissä keskustapuolue kuitenkin oli päävastuussa nykyisiin vaikeuksiin, se oli saneerannut liikaa sosiaaliavustuksia eikä ollut yrittänyt parastaan työttömyyden ja valtionvelan jyrkän kasvun torjumiseksi ja verojen alentamiseksi. Ei edes viime aikojen nopea taloudellinen kasvu auttanut asiaa.

Lipposen laajapohjaisessa hallituksessa on edustettuna viiden puolueen kirjo laidasta laitaan: sd, kokoomus, vasemmistoliitto, rkp ja vihreät. Nyt Suomessakin on sinipunahallitus. 18 ministeristä 12 on ensikertalaisia. Hallituksessa on yhteensä 7 naista. Ensimmäistä kertaa Suomen historiassa nainen nousee ulkoministeriksi. Vahvana ulko-ministeriehdokkaana pidetty Pertti Paasio sai antaa tilaa kansanedustaja Tarja Haloselle (sdp). Myös entinen ulkomaankauppaministeri Pertti Salolainen (kok) jäi ilman ministerisalkkua ja palaa kahdeksan ministerivuoden jälkeen eduskuntaan. Valtiovarainministerinä jatkaa tiukasta taloudenpidosta tunnettu Iiro Viinanen (kok). Eduskunnasta pudonnut vihreän liiton puheenjohtaja Pekka Haavisto sai hyvityksen ja hänet valittiin vihreiden historian ensimmäiseksi ministeriksi. Maa-talousministeriksi tuli sitoutumaton Kalevi Hemilä.

Uutta hallitusta odottaa säästö-, supistus- ja leikkaustoimenpiteet. Tavoitteena on valtiotalouden säästöohjelman toteuttaminen. Tämän linjan uskotaan vaalikauden kuluessa johtavan "työttömyyden olen-naiseen alentumiseen ja hyvinvointiyhteiskunnan uudistumiseen".

TJ-H.

OOK FINLAND HEEFT EEN PAARSE REGERING

Nog geen maand na de parlementsverkiezingen op 20 maart heeft Finland in rap tempo een nieuwe regering gekregen onder leiding van de Sociaal-Democratische Partij (SDP) van Paavo Lipponen die een forse winst van 15 zetels boekte.

Een pakje slaag voor de voormalige coalitiepartijen? Of anders gezegd. Hebben de Finse kiezers wraak genomen op de voormalige regerende partijen: agrarische Centruumpartij, conservatieven en Zweedstaligen?

Daar lijkt het wel op. Vooral de agrarische Centruumpartij moest het daarbij ontgelden. Hij kreeg slechts 19,9 % van de stemmen. Bij de parlementsverkiezingen in 1991 was het nog 24,8 %. Het betekent 44 zetels in de 'Eduskunta', het Finse parlement. De SDP was de grote winnaar en kreeg 28,3 % van de stemmen (22,1 % in 1991) en 63 zetels in het parlement, een winst van 15 zetels.

Hoewel de gewraakte coalitie van Esko Aho (Centruumpartij) in de geschiedenis zal voortleven als de regering die Finland binnen de Europese Unie loodste - beschouwd als de belangrijkste beslissing sinds Finland in 1917 onafhankelijk werd - woog dit niet op tegen hoge werkeloosheid, dalende koopkracht, lagere uitkeringen en hogere belastingen waarmee de Finnen tijdens de 'lama' (de economische recessie) van de laatste jaren geconfronteerd werden. Dat het land nu uit het dal klimt heeft niet geholpen.

In de nieuwe regering van de sociaal-democraat Paavo Lipponen zijn er vijf partijen van rechts naar links vertegenwoordigd - SDP, Conservatieven, Linkse Liga, Zweedstalige Volkspartij en Groenen. Dus ook Finland heeft nu een paarse regering. In de regering zijn er 18 ministers waarvan 12 nieuwe. In totaal zijn er zeven vrouwen. Voor het eerst in zijn geschiedenis heeft Finland een vrouwelijke minister van de Buitenlandse Zaken, de sociaal-democrate Tarja Halonen gekregen. Daarmee werd de doodgeverfde kandidaat Pertti Paasio gepasseerd. Ook de conservatieve Pertti Salolainen, de voormalige minister van Buitenlandse Handel moest zijn post afstaan. De voorzitter van de Groenen Pekka Haavisto die niet in het parlement werd gekozen is minister van milieu geworden, de eerste "groene" minister in Finland.

De nieuwe regering moet zich inspannen de nu nog zeer lage inflatie beperkt te houden. Het betekent dat de lonen in de hand zullen moeten worden gehouden. Lipponen wil het sociale zekerheidsstelsel overeind houden maar aan de andere kant moet er bezuinigd worden op het kostbare sociale stelsel. Dat zijn allemaal impopulaire maatregelen.

TJ-H..

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

UUDET JOHTOKUNNAN JÄSENET TIMO PAAVOLA JA IRMA SCHOENMAKERS-SALKINOJA ESITTÄYTYVÄT:

Timo Paavola on kotoisin Kokkolasta ja työskennellyt 48:sta ikä-vuodestaan 16 ulkomailla, Hollannin lisäksi mm. Ruotsissa ja Yhdys-valloissa. Menneillään on toinen "visiitti" Hollannissa ja Hollannin-vuosia on kertynyt yhteensä kuusi.

Timo toimii Myllykoski-konsernin hollantilaisen tytäryhtiön, Colfax Internationalin vetäjänä (paperialalla).

Timo ja vaimonsa Kirsi asuvat Amsterdamissa.

Irma Schoenmakers-Salkinoja on syntynyt Hämeessä 1944. Hän asuu Hollannissa vuodesta 1969 saakka ja on avioitunut Herman Schoenmakersin kanssa. Heillä on kaksi lasta.

Irma opiskeli psykologiaa Amsterdamissa. Vuodesta 1982 hänen työpaikkaansa on 'Het Sociaal- en Cultureel Planbureau', missä hä toimii tutkijana. Suomesta on vielä tallessa syvä luonnonrakkaus.

Terveisin Timo Paavola ja Irma Schoenmakers-Salkinoja.

DE NIEUWE BESTUURSLEDEN TIMO PAAVOLA EN IRMA SCHOENMAKERS-SALKINOJA VOORSTELLEN ZICH:

Timo Paavola komt uit Kokkola, hij is 48 jaar en hij heeft 16 jaar in het buitenland gewerkt, in Nederland en o.a. in Zweden en in de Verenigde Staten. Dit is zijn tweede bezoek in Nederland en in totaal heeft hij 6 jaar in Nederland gewerkt.

Timo werkt als Marketing Director bij Colfax International, dit is het Nederlandse dochterbedrijf van het Myllykoski-concern (papier-branche).

Irma Schoenmakers-Salkinoja is geboren in Häme in 1944. Ze is een 'huwelijks-migrant', zoals de meeste Finse vrouwen. Ze woont sinds 1969 in Nederland, is getrouwd met Herman Schoenmakers en heeft twee kinderen.

Irma heeft psychologie gestudeerd aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Sinds 1982 is ze werkzaam als wetenschappelijk mede-werkster bij het Sociaal- en Cultureel Planbureau. Ze is tien jaar actief geweest in het vakbondsvrouwenwerk.

Van Finland is nog overgehouden een grote liefde voor de natuur.

Groetjes van Timo Paavola en Irma Schoenmakers-Salkinoja

JUHANNUS - JUHLA

Lauantaina 24 kesäkuuta, kello 18.00

Perinteinen juhannusjuhla Suomen Merimieskirkon puutarhassa,
's-Gravendijkwal 64, Rotterdam.

Ohjelma:

18.00 - 19.00 naistensauna, (oma pyyhe mukaan)
19.00 - 20.00 miestensauna , "
18.30 - 20.30 barbeque, jälkiruokana kahvi leivoksineen.
20.30 kaikille tuttu Herman Smous trio soittaa suomalaista tanssimusiikkia.

Illan hinta on aikuisille f. 30,-, barbeque, sauna, kahvi ja leivos-jälkiruoka mukaanluettuna (juomat omaan laskuun).
Lapset (alle 6 vuotiaat) ilmaiseksi, 7-16 vuotiaat maksavat f. 15,-.
Sitovat ilmoittautumiset Merimieskirkolle puhelimitse ajalla 06.06 - 15.06 (ma-la klo 16-22, su 14-19) puh. 010 - 436 61 64. Ilmoittaudu ensin puhelimitse ja vahvista ilmoittautuminen täyttämällä ilmoittautumislomake sivulla 31 ja maksamalla samanaikaisesti osallistumis-maksu shekillä. Osallistujien määrä on rajoitettu ja mahdollinen odotuslista perustuu puhelinihmoituksiin.

TERVETULOA!

Johtokunta

PS. Juhannuspäivän jumalanpalvelusmerimieskirkolla klo 17.
Suomalainen kauppa on juhannuksena auki klo 19 asti. Tarjolla on mm. tummaa leipää, makkaraa, makeisia, lasia, muumituotteita, kirjoja, musiikkia ja erilaisia juomia.

MIDZOMERFEEST

Zaterdag 24 juni, vanaf 18.00 uur.

Het traditionele midzomerfeest in de tuin van de Finse Zeemanskerk, s'Gravendijkwal 64 te Rotterdam.

Programma:

18.00 - 19.00u Sauna voor de dames (eigen handdoek meenemen)
19.00 - 20.00u Sauna voor de heren "
18.30 - 20.30u barbeque, toetje, koffie en gebak.
20.30u Finse dansmuziek verzorgd door trio van Herman Smous.

De kosten voor de avond bedragen voor volwassenen f. 30,- p.p., incl. barbeque, sauna, koffie en gebak (drankjes voor eigen rekening). Kinderen 7 t/m 16 jaar f. 15,- p.p. en kinderen t/m 6 jaar gratis.

Aanmelding eerst telefonisch naar de Finse Zeemanskerk, in de peri-ode 06.06 - 15.06 (ma-za 16-22 uur, zo 14-19 uur), tel. 010-436 61 64.

Bevestig uw aanmelding door het invullen van het aanmeldings-formulier op bladzijde 31 en gelijktijdige betaling van de deelname met een cheque.

Het aantal deelnemers is beperkt. Eventuele plaatsing op een wacht-lijst wordt gebaseerd op de volgorde van de telefonische aan-meldingen.

VAN HARTE WELKOM!

Het bestuur

PS. Om 17 uur wordt een kerkdienst gehouden.
De winkel van de Finse Zeemanskerk is geopend tot 19 uur. Aangeboden wordt o.a. donker brood, worst, snoep, glas, muumispullen, boeken, muziek en diverse dranken.

AGENDAVERSLAVING

Pasi Saukkonen

Wacht even, ik ga mijn agenda pakken!" Dat is een van de uitdrukkingen die meer zeggen over Nederland dan duizend tulpen, molens of klompen. Veel buitenlanders hebben ervaren dat Nederlanders uitermate afhankelijk zijn van hun agenda's en dat ze vrijwillig hun doen en laten nauwkeurig plannen. Verschillende vrienden van me herinnerden me eraan dat dit iets is waarover ik moest schrijven.

Waarom is dit zo? Mensen uit alle westerse landen vullen hun agenda's met vergaderingen, bezoeken, feestjes, dinertjes, verjaardagen, vakanties en ga zo maar door. Waarom is het gebruik van een agenda zo opvallend in Nederland?

De agenda is weliswaar geen Nederlandse uitvinding en het gebruik ervan geen exclusief Nederlandse fenomeen. Maar om een of andere reden hebben de meeste Nederlanders het gebruik ervan ontwikkeld tot buitengewone proporties en zijn ze bijna geheel afhankelijk van hun kalenders geworden.

Een Nederlander die zijn agenda verliest verkeert in grote problemen en blijkt intensieve eerste hulp nodig te hebben. Hij heeft het gevoel dat hij verloren, alleen en hulpeloos is.

Zijn (of haar) gevoel van een fataal verlies en gevaarlijke onzekerheid komt slechts gedeeltelijk uit het feit dat het noodzakelijk is verschillende afspraken te herinneren, in het bijzonder met chefs, schoonmoeders en dergelijke. Er zijn echter ook belangrijker redenen en dat is waar ik over ga schrijven.

Ik beweer dat mensen in twee categorieën verdeeld kunnen worden: Zij die pleinvrees hebben (ze zijn bang voor open gebieden zoals een leeg marktplein) en zij die claustrofobie hebben (zij zijn bang in beperkte ruimten, zoals liften). Verder beweer ik dat de meerderheid van de mensen in Nederland lijdt aan pleinvrees.

De 'pleinvrezende' Nederlanders zijn bang voor grote ruimten, en, ze worden doodsbang van teveel lege, niet geplande tijd. Het is geen puur toeval dat een affiche in de universiteit vroeg: "Hebben de Nederlanders teveel vrije tijd?"

Het lijkt me dat de meeste Nederlanders hun dagelijks leven, dagen, weken en maanden, gevuld willen zien met verschillende vormen van afspraken, sociale evenementen en geplande activiteiten. Hun tijd wordt net zoals hun omgeving al is: Door mensenhand gemaakt, gelimiteerd en georganiseerd.

Een etmaal zonder afspraken, vergaderingen, plichten en verantwoordelijkheden is net zo erg als een dag in een eindeloos oerwoud of woestijn. Dat is waarom Nederlanders een overladen agenda prefereren boven het risico van lege dagen.

Dat is ook waarom vreemde arrangementen, zoals wij zelf hebben ervaren, mogelijk zijn. Zoals twee eetafspraken op dezelfde avond of gastheren die de gasten verlaten omdat ze zelf ergens anders een afspraak hebben.

Ik geloof dat de existentialistische filosofie van bijvoorbeeld de Fransman Jean-Paul Sartre perfect begrepen is in Nederland. Een 'pleinvrezer' heeft de verzekering nodig dat hij niet alleen en hulpeloos is in een vijandig en onbegrijpelijk universum. In plaats van filosoferen, wendt de Nederlander ook hier een praktische oplossing aan: De organisatie overal uitbreiden.

De logische consequentie van een leven dat afhankelijk is van een agenda is dat echte vrije tijd onmogelijk is gemaakt. De vakanties, reizen, vrije dagen, avondjes 'dat ik absoluut niks zal doen' zijn net zo zorgvuldig gepland als het haastige dagelijkse leven. Werkelijk spontane ontspanning en vrije tijd is buiten bereik. We vinden wederom een overeenkomst in het Nederlandse landschap. De door mensen gemaakte, beschermde en omheinde 'natuurreservaten' kunnen geen echte natuur zijn. Het zijn verplichte vakanties van een drukke Nederlander, gebouwd naar het landschap.

Zoals de lezer al kan raden, vind ik de mentaliteit van de meeste Finnen meer claustrofobisch dan pleinvrezend. Mensen in Finland lijden als ze lang midden in een mensenmassa moeten verblijven. De uitdrukking 'gezellige drukte' bestaat niet in Finland. De meeste Finnen worden neurotisch wanneer ze alleen geometrische vormen in het landschap zien. Veel van hen weigeren een agenda te gebruiken of afspraken met vrienden te maken. Ze willen niet precies weten wat de volgende dag gebeurt.

Als Fin, mis ik in Nederland het zowel de ongeplande omgeving als het ongeorganiseerde leven. Ik mis de relatief wilde en grote bossen dicht bij me, zonder geasfalteerde fietsroutes. Ik mis de ontspannen houding ten opzichte van de kleinheid van een mens. Ik mis de mensen die kunnen komen binnenvallen zonder afspraak, en vrienden die ik spontaan op kan zoeken. Ik mis verrassingen en toevalligheden.

Mijn claustrofobie is een van de relatief weinig redenen waarom ik niet het rest van mijn leven in Nederland zou willen wonen. Bovendien wou ik mijn kinderen op laten groeien in een omgeving en sfeer die niet zo gepland en gereguleerd is. Merk alstublieft op dat ik niet vind dat Nederland te vol met mensen is. In die zin is dit land absoluut nog niet vol. Een Amerikaan, Seth Lichter, sprak over beperkte emotionele ruimte, dat dichterbij de waarheid komt.

Desondanks zijn niet alle Nederlanders zo, net zomin als alle Finnen. De Nederlandse pleinvrees is zeker niet eeuwenoud, waarschijnlijk niet ouder dan enkele generaties. Ik was zo opgelucht toen ik de documentaire van Jos de Putter 'Het is een schone dag geweest' zag. Zijn vader is een ontspannen en moedige oude man die niet bang is voor ruimte en ook niet voor tijd, een man die slechts enkele personen om hen heen had en die nooit haast had. Mensen als hij worden overal zeldzaamheden.

Eerder gepubliceerd in Gelders Dagblad 28.5.1994.

KALENTERIORJAT

Pasi Saukkonen

"Odota hetki, niin haen kalenterini!" Tuo ilmaisu kertoo elämästä Hollannissa verrattomasti enemmän kuin tulppaanit, tuulimyllyt ja punaiset lyhdyt. Monien muiden ulkomaalaisten tavoin olen usein ihmetellyt, kuinka tärkeä kalenteri onkaan hollantilaiselle.

Useimmat tuntemistani hollantilaisista ovat todella kehittäneet kalenterin käytön mittoihin, jotka ovat ainakin minulle täysin saavuttamattomissa. Mitään ei voida sopia ilman vilkaisua lähitulevaisuuden ohjelmaan, joka huomattavan usein on jo täyteen tupattu.

Taskumuiston kadottaminen on hollantilaiselle suuri onnettomuus. Osoitteiden ja puhelinnumeroiden menettäminen on tietenkin itse kullekin aikamoinen riesa. Mutta vaikuttaa siltä kuin useimmat hollantilaiset joutuisivat vielä syvällisempiin ja vakavampiin ongelmiin. Ilman kalenteria hollantilainen on yksin, avuton ja eksyksissä. Kohtalokas epävarmuus johtuu tietenkin osittain siitä, että tapaa-misten unohtaminen ja myöhästeleminen on epäsosiaalista ja siis Alankomaissa erityisen tuomittavaa käytöstä. Mutta ajatusleikin tasolla voidaan pohtia yleisempiäkin syitä ja näin verrata Suomea ja Hollantia toisiinsa.

Väitän, että on olemassa kahdenlaisia ihmisiä. Toisilla on ahtaan paikan kammo ja toiset taas ahdistuvat liian väljässä ja suurissa tiloissa kuten tyhjillä toreilla ja aukeilla. Suurimmalla osalla hollantilaisista on mielestäni taipumus torikammoon eli agorafobiaan.

Tämän yleistyksen ansiosta voidaan myös rinnastaa suhde sekä tilaan että aikaan. Aukioiden pelkäämisen lisäksi hollantilaiset tuntuvat kammoavan yliannosta tyhjää, suunnittelematonta aikaa. Huomioini kiinnitti jokin aika sitten seminaarin julisteteksti: "Onko hollantilaisilla liikaa vapaata aikaa?" Se voi siis todellakin olla ongelma.

Hollantilaisen aika on samanlainen kuin häntä ympäröivä Alanko-maiden tila. Kumpikaan ei ole lähelläkään luonnontilaa, vaan ihmismieli on ne tarkkaan jakanut ja organisoinut. Vuorokausi ilman sovittuja tapaamisia, kokouksia, vastuita ja velvollisuuksia on kuin päivä loputtomassa sademetsässä tai erämaassa. Kauhea kokemus. Avaran ajan kammoa välttääkseen hollantilaiset valitsevat mieluummin kiireisen elämän tuottaman stressin. Tästä syystä myös varsin omi-tuiset järjestelyt ovat mahdollisia. Kerran vieraamme tulivat meille syömään suoraan edellisiltä illallisilta. Eräänä toisena iltana meidän ollessamme kylässä isäntäväki yhtäkkiä pahoitteli, että heidän (ja siis meidänkin) täytyy lähteä, koska heillä on tapaaminen muualla.

Päivien tehokkaan suunnittelun vuoksi todellinen vapaa-aika on mahdotonta. Lomamatkat, vapaapäivät, illat, jolloin "en tee yhtään mitään" ovat yhtä huolellisesti suunniteltuja kuin kiireinen arkielämä. Spontaani rentoutuminen on saavuttamattomissa. Jälleen löytyy vastaavuus hollantilaisesta maisemasta. Ihmisten tekemät, rajaamat ja suojelemat luontoreservaatit eivät ole oikeata luontoa. Ne ovat mai-semaan rakennettuja stressaantuneen hollantilaisen pakollisia vapaa-päiviä.

Vastaavasti suurimmalla osalla suomalaisista on enemmän taipu-musta klaustrofobiaan kuin agorafobiaan. Suomessa ahdistutaan pakollisesta oleskelusta väkijoukossa. Ilmaisu "viihtyisä tungos", (gezellige drukte) ei ole olemassa. Säännöllisten muotojen ylivalta mai-semassa hermostuttaa. Monet suomalaisista kieltäytyvät käyttä-mästä kalenteria tai sopimasta tapaamisia ystäviensä kanssa. He eivät halua tietää tarkalleen mitä seuraavana päivänä tapahtuu.

Tämä on yksi niistä kohdista, joissa voin sanoa oppineeni tuntemaan suomalaisuuteni. Alankomaissa olen kaivannut yhtä lailla organisoima-tonta ympäristöä kuin suunnittelematonta elämää. Ikävöin metsiä, joissa kulkemista päällystetyt pyörätiet eivät helpota. Kaipaen rentoa suhtautumista ihmisen pienuutta kohtaan. Kaipaan ihmisiä, jotka saattavat tulla kylään sopimatta tapaamisesta ja ystäviä, joiden luokse minä voin varoittamatta piipahtaa. Ikävöin sattumia ja yllätyksiä.

Oma ahtaan paikan kammoni on yksi niistä lopultakin harvoista syistä miksi en voi ajatella asuvani koko loppuelämäni Alankomaissa. (Onnellinen se ihminen, jolla on varaa valita.) Hollantilaisille on yleensä välttämätöntä tässä yhteydessä korostaa, ettei ongelmana ole niin-kään väentiheys ja ihmisten paljous. Lähemmäksi totuutta osuu amerikkalainen Seth Lichter, joka valitti, että Alankomaissa ei ole tilaa tunteille.

Hollantilainen torikammo ei varmastikaan ole ikivanha, tuskin muuta-mien sukupolvien ikäinen. Ja pelkään että Suomi muuttuu koko ajan samaan suuntaan, "eurooppalaistuu". Hyvin kiinnostuneena ja ihastu-neena katsoin Jos de Putterin filmin "Het is een schone dag geweest". Pääosassa ollut ohjaajan isä, maanviljelijä Zeeuws-Vlaanderissa on rento ja rohkea vanha mies, joka ei pelkää aikaa eikä tilaa, ilmaisee itseään suoraan ja vähin sanoin eikä pidä kiirettä. Hänen kaltaisensa sankarit alkavat olla harvinaisuuksia kaikkialla.

Aikaisemmin julkaistu Gelders Dagbladissa 28.5.1994.

Het lijkt wel een handleiding om koning te worden

Wist je dat je met de dochter van een koning kunt trouwen door een hond en een kat te kopen met dertig van je grootmoeder geërfde stuivers?

Het is slechts één van de vele manieren om koning te worden. Andere manieren zijn:

- ruil de drie koeien van je moeder voor drie dansende biggetjes en een fluit;
- laat een goudvis vrij;
- raak bevriend met vier rare snoeshanen: een man die zijn ene knie opgetrokken onder zijn arm houdt en zijn andere knie recht, een man die zijn ene oog dicht houdt en zijn andere oog open, een man die de ene helft van zijn mond dicht houdt en de andere helft open, en een man die vijf winters in zich draagt en vijf jassen aanheeft;
- leer waaraan je de pels van een luis kunt herkennen.

Maar je kunt niet alleen leren hoe je koning wordt, je kunt ook leren hoe je eigenaar van een boerderij wordt: word knecht bij een boer en spreek met hem af dat je je loon pas uitbetaald krijgt als de koekoek roept.

Geloof je het niet? Denk je dat dit alleen maar sprookjes zijn? Dan heb je gelijk. Het gebeurt namelijk allemaal in het boekje "Finse sprookjes".

Denk nu niet dat dit boekje alleen maar over koningen, prinsen en prinsessen gaat. Je komt er ook veel andere sprookjesfiguren in tegen: een brandnetelheks, een betoverde slang, Reintje de vos, zeemeerminnen, kabouters, ... Je leest hoe een toverslot eruit ziet. Je leert het geheim van de golven en van stervende zwanen kennen.

En zoals het bij sprookjes hoort, het boekje staat vol met wijze lessen. Eén van die lessen is dat niet alleen wijsheid en rijkdom geluk kunnen brengen, maar dat geluk ook vaak in kleine dingen verscholen ligt. Bijvoorbeeld in de gave om sprookjes te kunnen vertellen.

Veel leesplezier,

Theo van der Linden

("Finse sprookjes" is vertaald en samengesteld door Maarten Tengbergen. Het is verschenen bij uitgeverij Elmar. ISBN 90-389-0270-0. Prijs f. 12,50)

FINSE EVENEMENTEN IN NEDERLAND IN 1995

14.5.-18.6.

Den Haag (Iceland Gallery); tentoonstelling van Seppo Mattinen.

21.5.

Amsterdam (Concertgebouw); Radio Symfonie Orkest speelt o.a. Twee serenades in D, op. 69 voor viool en orkest van Sibelius (viool: Valentin Zhuk).

3.6.-

Amsterdam (Cultureel centrum Arena, 's-Gravezandstraat 51); tentoonstelling van Rosa Liksom (opening met muziek op 3.6. om 16.00 uur).

24.6.

Midzomerfeest in de Finse Zeemanskerk (zie blz.9)

30.6.-5.7.

Arnhem (Muis Sacrum); Nederlands Internationaal Koor Festival.

30.6.-31.7.

Amsterdam (Arti et Amicitiae, Rokin 112); Fins-Nederlands tentoonstelling van hedendaagse kunst (Marjatta Oja, Jaakko Niemelä, Marja Kanervo, Jari Juvonen, Osmo Rauhala, Maaria Wirkkala, Krijn de Kooning, John Körmeling, Jean Bernard Koemen en Suchan Kinoshita)

10.7.

Amsterdam (Concertgebouw); Schleswig-Holstein Musik Festival Orchester speelt o.a. Zevende symfonie van Sibelius.

29.7.

Amsterdam (Concertgebouw); Deutsche Kammerphilharmonie speelt muziek van Beethoven, Bach, Hindemith, Mendelssohn (Olli Mustonen, piano).

29.7.

Rotterdam (De Doelen); Nationaal Jeugd Orkest speelt o.a. Symfonie nr. 2 in D op. 43 van Sibelius.

30.7.

Amsterdam (Concertgebouw); Jeugd Orkest Nederland speelt o.a. Vioolconcert van Sibelius.

25.8.

Amsterdam (Concertgebouw); Noordhollands Philharmonisch Orkest speelt o.a. Symfonisch gedicht "De Oceaniden" van Sibelius.

SUOMALAISTAPAHTUMIA ALANKOMAISSA 1995

14.5.-18.6.

Haag (Iceland Gallery, Toussaintkade 51); Seppo Mattisen näyttely.

21.5.

Amsterdam (Concertgebouw); Radion sinfoniaorkesteri soittaa mm. Sibeliuksen Kaksi serenadia viululle ja orkesterille (viulu: Valentin Zhuk).

3.6.-

Amsterdam (Cultureel centrum Arena, 's-Gravezandstraat 51); Rosa Liksom in taidenäyttely (avajaiset 3.6. klo 16.00, mukana musiikkia).

24.6.

Juhannusjuhla Suomen Merimieskirkon puutarhassa (kts sivu 8)

30.6.-5.7.

Arnhem (Muis Sacrum); Kv. kuorojuhlat.

30.6.-31.7.

Amsterdam (Arti et Amicitiae, Rokin 112); suomalais-hollantilainen nykytaiteen näyttely (Marjatta Oja, Jaakko Niemelä, Marja Kanervo, Jari Juvonen, Osmo Rauhala, Maaria Wirkkala, Krijn de Kooning, John Körmeling, Jean Bernard Koemen ja Suchan Kinoshita).

10.7.

Amsterdam (Concertgebouw); Schleswig-Holstein Musik Festival Orchester soittaa mm. Sibeliuksen seitsemännen sinfonian.

29.7.

Amsterdam (Concertgebouw); Deutsche Kammerphilharmonie esiintyy solistinaan Olli Mustonen (Beethoven, Bach, Hindemith, Mendelssohn).

29.7.

Rotterdam (De Doelen); Nationaal Jeugd Orkest soittaa mm. Sibeliuksen toisen sinfonian.

30.7.

Amsterdam (Concertgebouw); Jeugd Orkest Nederland soittaa mm. Sibeliuksen viulukonserton.

25.8.

Amsterdam (Concertgebouw); Noordhollands Philharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen sinfonisen runoelman.

EEN NIEUWE KAPITEIN IN DE FINSE ZEEMANSKERK

Met ingang van 1 oktober 1994 heeft de Finse Zeemanskerk te Rotterdam nieuwe bewoners, Heikki Rantanen met zijn gezin. Voor AVIISI was dit aanleiding om de nieuwe dominee middels een interview aan u voor te stellen.

YS: *Wilt U iets over uzelf vertellen?*

HR: Ik ben in 1955 in Tampere geboren, gehuwd, en mijn vrouw en ik hebben twee dochters in de leeftijd van 11 en 3 jaar en een zoon van 5 jaar oud.

De oudste twee kinderen zitten op een Nederlandse school en volgen tevens 1 x per 14 dagen de Finse Zaterdagsschool om de aansluiting op het onderwijs in Finland zo soepel mogelijk te laten verlopen.

YS: *Wilde U als kind al dominee worden?*

HR: Als kind was ik bij de padvinderij, mijn interesse als kind lag op het technische vlak, maar ik heb het altijd interessant gevonden om met mensen om te gaan.

YS: *Heeft u hobby's?*

HR: Vanuit de belangstelling op het technische vlak ben ik mij al jong gaan interesseren voor de radiotechniek, met name het ontvangen en uitzenden van programma's aan andere zendamateurs. Onlangs heb ik mijn zendvergunning van Nederland verkregen en kan nu dus ook naar Finland boodschappen uitzenden.

YS: *Als ik het goed begrijp is in de padvinderij dus de basis gelegd om met mensen te werken en is dit blijkbaar medebepalend geweest voor uw studiekeuze. Kunt u dit toelichten?*

HR: Na de middelbare school ben ik op 18-jarige leeftijd aangevangen met de studie voor diaken, waarvoor drie jaar staat. Mijn eerste buitenlandse werkplek was in Londen waar ik twee jaar als diaken bij de Finse Zeemanskerk aldaar mijn functie uitoefende. Vervolgens ben ik zes jaar werkzaam geweest bij de Finse Zeemanskerk te Gdansk (Polen) en ben toen teruggegaan naar Finland. Aan de universiteit van Helsinki heb ik vervolgens theologie gestudeerd.

YS: *Hoelang duurt een theologische studie op de universiteit?*

HR: Normaliter duurt de studie tot dominee zes jaar, doch door mijn studie voor diaken en de opgedane werkervaring heb ik dit in vier jaar volbracht. Tijdens mijn studie theologie was ik praktisch werkzaam in Hamina.

Door mijn werkgever, de Stichting Finse Zeemanskerken, een zelf-standige organisatie met het hoofdkantoor in Helsinki ben ik benaderd om de vacante functie in Rotterdam te vervullen. Sinds 1 oktober 1994 ben ik als dominee aangesteld bij de Finse Zeemanskerk te Rotterdam.

YS: *Staat er een minimum tijd voor hoelang u in Rotterdam deze functie mag vervullen?*

HR: Er staat een minimum van 3 jaar en een maximum van 12 jaar voor om in de Finse Zeemanskerk te Rotterdam werkzaam te zijn.

YS: *Dus de Stichting Finse Zeemanskerken te Helsinki is een op zichzelf staande organisatie waarbij u dus in dienst bent. Hoe worden de werkzaamheden van de Finse Zeemanskerk gefinancierd?*

HR: Er zijn twee externe subsidiebronnen, t.w. de Finse Staat en de locale kerken in Finland die via de Stichting Finse Zeemanskerken ons steunen. Verder zijn onze eigen activiteiten die wij organiseren, zoals b.v. de bazaar voor Kerstmis een belangrijke bron van inkomsten.

YS: *Waaruit bestaan uw werkzaamheden en wordt u ondersteund door meerdere personen?*

HR: Mijn vrouw, ook afgestudeerd als diaken, die ik tijdens mijn studie heb leren kennen is voor mij een belangrijke spil in de organisatie. Daarnaast heb ik de beschikking over een full-time en een part-time hulp in de huishouding. Verder werkt hier tegen onkostenvergoeding een Finse vrijwilligster voor 1 jaar. Mogelijkerwijs krijgen wij met ingang van september 1995 versterking in de vorm van een pastor die momenteel nog in de passagiersvaart werkzaam is.

Mijn werkzaamheden zijn van zeer verschillende aard, o.a.

- het dopen van baby's/kinderen, dit kan plaatsvinden bij andere kerk-instellingen, o.a. in Amsterdam en 's-Gravenhage. Na de plechtigheid moet dit officieel geregistreerd worden bij het kerkregister in Finland omdat de Zeemanskerk niet de status heeft van een officiële kerk.

- veel administratief werk van uiteenlopende aard, dit kan zijn het mede organiseren van activiteiten die plaatsvinden in de Finse Zeemanskerk te Rotterdam, benaderen van bedrijven m.b.t werving van advertenties voor "Johtoloisto", een uitgave van de Finse Zeemanskerk.

- het ontvangen van zeevarenden, doordat wij zijn aangesloten op een computersysteem waarop precies vermeld staat op welke data/welke schepen (al dan niet Finse) of Finse bemanning in Rotterdam aan-komen kunnen wij deze mensen ophalen uit de haven. Wij hebben hiervoor de beschikking over een V.W.-bus. Een bijdrage in de verblijfskosten is vrijblijvend.

Deze zeevarenden zijn hier vaak maar enkele uren, zij hebben dan de gelegenheid om met elkaar te praten, biljarten, televisie kijken, het nemen van een sauna (doch de meeste schepen hebben een sauna aan boord) en natuurlijk Finse hapjes te nuttigen.

Ook hebben zij de gelegenheid om naar het "thuisfront" te telefoneren. Verder heeft de Kerk de beschikking over een eigen bibliotheek voor zeelui en kunnen zij bij ons boeken lenen, c.q. omruilen. Ook Finse kranten kunnen bij ons worden ingezien.

In 1994 hebben wij maar liefst 1500 zeevarenden ontvangen.

- het voorgaan van een dienst welke om de veertien dagen op zondag in Rotterdam om 16.00 uur plaatsvindt en die iedereen desgewenst kan bijwonen.

- het twee keer per jaar organiseren van de Finse bazaar en een kleine bazaar vlak voor Pasen.

Voor Kerstmis is er een grote bazaar, het idee is om voor 1995 hier drie dagen voor in te plannen, (donderdag/vrijdag/zaterdag), een datum hiervoor wordt nog vastgesteld.

Verder zijn wij nog op zoek naar een geschikte grotere lokatie in Amstelveen of omgeving gezien het succes van het afgelopen jaar aldaar, waar helaas door ruimtegebrek geen faciliteiten beschikbaar waren voor de "inwendige mens".

- daarnaast zijn wij in verkiezingstijd (zowel presidentieel als parlementair) aangesteld als officieel stembureau en hebben hiervoor dezelfde status als de Ambassade en het Consulaat waar Finnen hun stem kunnen uitbrengen.

YS: Hoeveel Zeemanskerken zijn er over de hele wereld?

HR: Ongeveer 1400 Zeemanskerken, waarvan FINSE Zeemanskerken ca. 5, t.w. in Hamburg (D), Londen (GB), Antwerpen (B), Rotterdam (NL) en Gdansk (Pl). Ook in de haven van Pireus (Gr) waar een Fins sociaal werker is aangesteld, is een aanlooppunt, dat veel door Finse toeristen wordt bezocht. Uiteraard kunnen toeristen uit Finland die ons in Rotterdam bezoeken terecht voor informatie en voor een eventuele (beperkte) overnachting. Ook in Gdansk had ik als zodanig niet de beschikking over een kerkgebouw, maar het huis waar wij woonden diende als kerk/sociale ontmoetingsruimte, welke tot op heden nog steeds zo naar tevredenheid functioneert.

YS: Hoeveel "algemene" bezoekers heeft u in 1994 zo ongeveer mogen ontvangen en welke faciliteiten kunt u aanbieden aan belang-stellenden?

HR: Er zijn in 1994 in de Zeemanskerk te Rotterdam ongeveer 10.000 bezoekers geweest.

Wij verhuren ruimte's voor bijvoorbeeld familiebijeenkomsten, verjaardagen, vergaderingen etc., aan zowel bedrijven als particulieren.

Een programma kan in overleg naar eigen idee worden ingevuld. Des-gewenst kan men gebruik maken van de sauna, een Finse koffietafel, hapjes en drankjes nuttigen, aankopen van Finse artikelen w.o. levensmiddelen en design-producten, men kan bij ons Finse kranten en tijdschriften inzien en gebruik maken van de bibliotheek.

YS: De Vereniging Nederland-Finland maakt van uw faciliteiten gebruik, zijn er ook andere organisaties die hiervan gebruik maken?

HR: Inderdaad, twee keer per maand kan men Finse les aan de Zaterdagsschool volgen van 09.00 - 12.00 uur, momenteel zijn er ca. 80 studenten (waarvan ca. 70 kinderen, die uit boeken van het Finse schoolsysteem onderwezen worden) en ca. 10 volwassenen.

Ook mijn eigen kinderen (de twee oudsten) volgen deze lessen.

Daarnaast houdt de Finse vrouwenvereniging ook enige bijeenkomsten per jaar voor haar leden.

YS: Wat is uw eerste indruk van Nederland en de Nederlanders?

HR: Mijn eerste indruk is zeer positief, een multiraciale en daardoor dito culturele samenleving maken dit tot een boeiend geheel. Wat Rotterdam betreft valt er voor mij nog veel te ontdekken op velerlei gebied.

YS: Heeft u tot slot nog iets toe te voegen aan dit interview?

HR: Soms heb ik de indruk dat de benaming "Finse Zeemanskerk" als zodanig voor velen nog een "psychologische drempel" is en men de indruk heeft dat het hier alleen om een kerk (met een zodanige functie) gaat. Zoals men uit dit interview kan concluderen kun je stellen dat de Finse Zeemanskerk veel meer is dan de naam doet vermoeden en eigenlijk bv. een "Fins Centrum met kerkfaciliteiten" zou moeten heten.

YS: Mag ik u namens de leden van de Vereniging Nederland-Finland hartelijk danken voor dit interview en u en uw gezin een fijne tijd in Nederland wensen.

Voor verdere informatie kan men altijd telefonisch inlichtingen inwinnen bij de Finse Zeemanskerk te Rotterdam, onder tel. 010 - 4366164, fax. 010 - 4367505.

Yvonne Souweine, 28 april 1995.

DE FINSE NATUUR DOOR NEDERLANDSE OGEN

Maarten Tengbergen

'Hier heerst de vrede, de eeuwigheid bijna...'

Jan van Nijlen

Wie met argeloos oog het Finse landschap beschouwt, wordt aanvankelijk getroffen door de monotonie ervan. Door die eindeloze opeenvolging van donkergroene naaldwouden, blanke berkenbossen en verstilde meren. De Finse natuur is niet zo sensationeel. Er zijn geen adembenemende fjorden of bergen, zoals in Noorwegen. Geen bulderende golven die er woest de kusten beuken. En niet van die scherpe contrasten zoals hier in Nederland waar men op een terreintje van enkele vierkante kilometers alles naast elkaar kan vinden: een blauwgrasland, een zandverstuiving, een beukenbos, een waterplas, een heideveld.

Ook in Finland vind je veel variatie - van de scheren in de Ostzee tot aan de tunturi's in Lapland - maar zelfs die uitersten lijken in de verte een beetje op elkaar. Ze hebben allebei iets zachts glooiends, iets prettig afgeronds.

Wie de Finse natuur wil waarderen, moet er rustig de tijd voor nemen. Gaandeweg ontdekt men dan een oneindige verscheidenheid van kleurschakeringen en merkt men dat bijvoorbeeld die naaldwouden helemaal niet zo monotoon zijn als op het eerste gezicht lijkt: afhankelijk van lichtval, jaargetijden en ouderdom zijn ze donkergroen, lichtgroen, blauwgroen, grijsgroen, witgroen of gewoon groen. Geleidelijk openbaart zich wat ik de meest karakteristieke trek van de Finse natuur zou willen noemen: haar *kleurharmonie*. Er is niets wat vloekt, alles loopt vloeiend in elkaar over, zelfs de in zachte pasteltinten geschilderde houten huizen harmoniëren op natuurlijke wijze met het omringende landschap.

Daarbij vergeleken maakt de Nederlandse natuur, hoe mooi vaak ook, een indruk van dissonantie: als een bollenveld met schrille oranje, paarse, gele en rode banen vlak naast elkaar.

En dan de stilte van de Finse natuur. Zeker op degene die na de Nederlandse kakafonie zich plotseling op een zomeravond aan de rand van een in zichzelf verzonken Fins meer bevindt, maakt deze een overweldigende indruk. Elk geluid krijgt daar zijn eigen intrinsieke betekenis, of het nu de slag van een bij enkele kilometers verderop is of de roep van een parelduiker die over het water schalt. De stilte kan zo intens zijn dat wie heel goed luistert en wacht tot elk afzonderlijk geluid verstorven is, er het zoemen van zijn eigen ziel kan horen.

Toen ik zo'n tien jaar geleden de Finse natuur begon te verkennen, was ik een welopgevoede Nederlander die al wandelende in de bossen keurig op de paadjes bleef en geen paddestoel durfde aan te raken. Het heeft lang geduurd voordat ik helemaal gewend was aan het Finse allemansrecht. Maar in de loop der jaren ben ik gaan beseffen wat een groot goed het is als je in de natuur zomaar vrij rond kunt lopen en er zelfs van kunt eten! In Nederland met zijn overbevolking en kwetsbare natuur is zoiets natuurlijk ondenkbaar. Daardoor heeft de natuur voor ons Nederlanders iets van een museum gekregen: je mag er op een afstandje naar kijken, maar nergens aankomen.

Verfintst als ik inmiddels ben zie ik de Nederlandse natuur tegenwoordig in mijn somberste herinneringen als volgt: een spinneweb van wegen dat zich steeds meer verdicht, steden die als zwarte inktvlekken steeds verder uitvloeien, en daartussen af en toe een versnipperd natuurgebiedje. En door die gebiedjes bewegen zich onder leiding van gediplomeerde natuurgidsen, langs uitgezette wandel-routes met op elke splitsing een richtingaanwijzer, grote groepen mensen voort, die op speciaal daartoe bestemde picknickplaatsen uit kant-en-klare, in bezoekerscentra gehuurde picknickmandjes eten. En elke boom en struik is voorzien van een eigen naamkaartje en elk stuk wild heeft zijn eigen zendertje, zodat de biologen precies de gangen ervan kunnen nagaan. Zo is alles keurig verantwoord en begeleid en elke vierkante centimeter exact in kaart gebracht. Nee, dan heb ik liever een natuur waar je nog kunt dwalen en verdwalen.

Terwijl de Nederlandse natuur iets van een museum heeft gekregen, heeft de Finse iets behouden van een plaats om te leven, een tehuis. Dat is vooral sterk voelbaar in het herfstbos, wanneer het mos een zacht tapijt vormt, de ronde rotsblokken als meubels zijn en de rechte boomstammen oprijzen als pilaren. En waar het voedsel binnen handbereik is.

In Nederland kent men nauwelijks de bekoring meer van zelf voedsel verzamelen. Er wordt hier en daar nog wel een braam of bosbes geplukt, maar de rest wordt toch in de winkel gekocht. Toen ik het vorige najaar over de markt van Groningen slenterde en daar tegen duizelingwekkende prijzen dezelfde cantharellen, melkzwammen en boleten, uit Frankrijk ingevoerd, te koop zag aangeboden die bij mij gratis om de hoek groeien, voelde ik me als inwoner van Finland toch wel bevoorrecht.

De houding tegenover het plukken van paddestoelen illustreert trouwens aardig het verschil tussen Nederlanders en Finnen. Onlangs had ik een natuurvriend uit Nederland op bezoek, die ontzet reageerde toen hij hoorde hoeveel paddestoelen wij el paddestoelen wij elk jaar plukken. Dat vond hij een aantasting van de natuur. Hij voerde aan dat door het plukken de verspreiding der sporen wordt tegengegaan. Voor mijn argument dat het mycelium, de plant zelf, toch onder de grond blijft voortleven en dat je immers ook appels en bessen plukt, was hij niet gevoelig. En evenmin voor het argument dat in Finland de padde-stoelenstand ondanks het massale plukken toch niet achteruitgaat. Terwijl het er in Nederland, waar niet geplukt wordt, zo langzamerhand op begint te lijken dat er alleen nog maar gifzwammen over zijn.

Maar ach, zelf dacht ik er, toen ik nog in Nederland woonde, net zo over als hij. Ik was toen, hoewel reeds natuurvriend, veel meer ver-vreemd van de natuur dan nu. Tijdens de tien jaren dat ik in Finland gewoond heb is mijn lichamelijke band met de natuur veel sterker geworden. Ik heb geleerd haar aan te raken.

ZERE BENEN, LANGE TENEN

De vorige aflevering van Aviisi bevatte maar liefst twee boze reacties op verschillende columns van mij. Mevrouw Laitinen-Krispijn voelde zich danig op haar tenen getrapt naar aanleiding van mijn ironische column over Finse smetvrees en andere vreesen (Aviisi 4/94, in het Fins). Zij had er beter aan gedaan mijn ironie op dezelfde luchtige wijze te beantwoorden (de passage over Nederlandse hondenpoep was een veelbelovend begin, al is het onderwerp wat flauw en afgezaagd) in plaats van mij op schooljuffrouwachtige toon de les te lezen. Nu vind ik haar stukje wat pijnlijk om te lezen. Het aardigste eraan is dat ze op twee punten mijn waarnemingen bevestigd.

Zo schrijft ze dat ze tijdens een vakantie in Finland 's nachts wakker werd omdat het zo warm was. Precies, dat bedoelde ik ook. Of dit nu komt omdat de thermostaten in Finland te hoog afgesteld staan, of door een goede isolatie, of door overisolatie - dat is om het even. Feit is dat het in Finse huizen domweg warmer is dan in Nederlandse.

Elders schrijft mevrouw Laitinen-Krispijn dat haar Finse kennissen zich verrast tonen als haar Nederlandse man hen kust. Dat onderstreept weer wat ik schreef: een kuscultuur ontbreekt in Finland, men is het niet gewend. Dat haar vrouwelijke kennissen het wel leuk vinden om door haar man gekust te worden, is goed nieuws. Maar dat doet niets af aan het feit dat de meeste Finse vrouwen het in hun hart maar onhygiënisch vinden om door vreemden afgelikt te worden.

De heer Pieterse van zijn kant voelt zich tegen het zere been geschopt door mijn column naar aanleiding van Finlands toetreding tot de E.U. (Aviisi 1/95, in het Nederlands). Wat bezielt iemand die zich als fervent verdediger van Finland opwerpt, eigenlijk om juist een artikel aan te vallen waarvan de teneur is dat Finland gedurende de afgelopen tien jaar qua openheid en discussiecultuur ten goede is veranderd? Het scheelt niet veel of ondergetekende wordt door Pieterse afgeschilderd als Finlands 'volksvijand nummer één'. Als hij ook mijn Finstalige columns gelezen heeft, kan hij echter weten hoe ik denk over het behoud van Finlands onafhankelijkheid na de Tweede Wereldoorlog: 'Se että Suomi saattoi pitää itsenäisyytensä, toisin kuin monet muut maat, on ehkä historiallinen ihme.' (Aviisi 5/95)

Dit neemt niet weg dat ik dezelfde mening ben toegedaan als steeds meer historici, journalisten en anderen in Finland zelf: dat men in de tijd van Kekkonen wat te ver gegaan is in de officiële vriendschapspolitiek tegenover de Sovjet-Unie. En dat het wat al te lang gebruik geweest is om de dreiging uit het Oosten te overdrijven en de russenvrees kunstmatig te voeden ten bate van interne politieke doeleinden. Dit heet in het Fins 'het spelen van de Moskouse kaart'.

Overigens is het niet waar dat in Finland zelf het woord 'finlandisering' ofte wel 'suometuminen' niet gebruikt wordt. Zeker de laatste jaren is het een belangrijke rol gaan spelen in het publieke debat (men denke aan de artikelen van Simo-Pekka Nortamo in de Helsingin Sanomat en de discussies n.a.v. de door Jukka Tarkka bezorgde memoires van Ahti Karjalainen en de op Russisch archiefonderzoek gebaseerde publikaties van Rautkallio). Het begrip zelf zoals gelanceerd door Franz Josef Strauss is natuurlijk hoogst onrechtvaardig, maar bevat toch een kern van waarheid. Gelukkig kan hier tegenwoordig in Finland openlijk over gediscussieerd worden. Hopelijk dringt deze discussie ook nog eens door tot die Nederlanders die zich Finser voordoen dan de Finnen zelf.

M.T.

MEDEDELINGEN VAN DE AMBASSADE

KESÄTAPAHTUMIA SUOMESSA 1995 ZOMEREVENEMENTEN IN FINLAND IN 1995

Keravan jazzfestivaalit 2.-4.6. (*Kerava Jazz 95 Festival*)
Tampereen Sävel 7.-11.6. (*Tampere International Choir Festival*)
Ilmajoen musiikkijuhlat 9.-18.6. (*Ilmajoki Music Festival*)
Naantalin musiikkijuhlat 9.-19.6. (*Naantali Music Festival*)
Riihimäen kesäkonsertit 9.-18.6. (*Riihimäki Summer Concerts*)
Provinssirock (Seinäjoki) 10.-11.6.
Sodankylän filmifestivaalit 14.-18.6. (*Midnight Sun Film Festival*)
Jyväskylän kesä 14.-21.6. (*Jyväskylä Arts Festival*)
Korsholman musiikkijuhlat 16.-21.6. (*Korsholm Music Festival*)
Joensuun laulujuhlat 17.-24.6. (*Joensuu Festival*)
Lahden Kansainvälinen Kirjailijakokous 18.-22.6. (*Lahti International Writers' Meeting*)
Sata-Häme Soi (Ikaalinen) 26.6.-2.7. (*Sata-Häme Accordion Festival*)
Avanti! 27.6.-2.7. (*Avanti! Porvoo Summer Sounds*)
Kuopio tanssii ja soi 28.6.-4.7. (*Kuopio Dance and Music Festival*)
Mikkelin musiikkijuhlat 28.6.-7.7. (*Mikkeli Music Festival*)
Kalottijazz (Tornio) 29.6.-2.7. (*KalottJazz & Blues*)
Sysmän kesäsävel 30.6.-9.7. (*Sysmä Summer Sounds*)
Kangasniemen musiikkijuhlat 29.6.-13.7. (*Kangasniemi Music Festival*)
Seinäjoen tangofestivaalit 5.-9.7. (*Seinäjoki Tango Festival*)
Viitasaaren musiikkijuhlat 5.-12.7. (*Time of Music*)
Ruisrock (Turku) 8.-9.7.
Savonlinnan oopperajuhlat 8.7.-5.8. (*Savonlinna Opera Festival*)
Porin jazzfestivaalit 15.-23.7. (*Pori Jazz Festival*)
Kaustisen kansanmusiikkijuhlat 15.-23.7. (*Kaustinen Folk Music Festival*)
Kuhmon kamarimusiikkijuhla 16.-30.7. (*Kuhmo Chamber Music Festival*)
Kalevan kisat (Lapua) 21.-23.7. (*International Kaleva Games*)
Lieksan puhallinviikko 22.-30.7. (*Lieksa Brass Week*)
Työväen Musiikkitapahtuma (Valkeakoski) 28.-30.7. (*Festival of Workers' Music*)

Lahden urkujuhlat 31.7.-6.8. (*Lahti Organ Festival*)
Turun musiikkijuhlat 11.-20.8. (*Turku Music Festival*)
Tampereen teatterikesä 15.-20.8. (*Tampere International Theatre Festival*)
Helsingin juhlat 20.8.-3.9. (*Helsinki Festival*)
Jyväskylän suurajot 24.-27.8. (*Neste 1000 Lakes Rally*)
Lumo 95 (Jyväskylä) 24.9.-12.11. (*International Triennial of Contemporary Photography*)

*****

DE NIEUWE LEDEN - UUDET JÄSENET
VANAF 010595 LÄHTIEN
WELKOM - TERVETULOA

Dhr. J.M.M. Hogen, Amsterdam.
Mevr. S. Turunen, Maarsse.
Dhr. A. Straatman, Baarn.
Dhr. en mevr. M./S. Gregoire/Aarnio, Soest.
Dhr. en mevr. Dhoolaeghe, Tollebeek.
Mevr. en dhr. H-M./Th. Nijboer, Amsterdam.
Dhr. en mevr. G.J./T.M. van der Grinten, Amersfoort.
Mevr. en dhr. T./R. Järvinen / Leder, Leidschendam.
Mevr. en dhr. A./J. Korhonen / Silos, Leiden.
Mevr. en dhr. C./T. Buunk, Amsterdam.

*****

Syntynyt 6 huhtikuuta 1995 - Geboren 6 april 1995.

PAOLA FEDERICA

Iedereen mag het horen dat mijn zusje is geboren.
Kaikille tulkoon tiedoksi, että meitä on nyt kaksi; minä ja sisareni.
Roberto, Saara & Marco Aceti.

VAN HARTE GEFELICITEERD - SYDÄMELLISET ONNITTELUT

*****

SUOMALAISKONTAKTEJA

Haluaisin saada suomalaisiin naisiin kontakteja Amsterdamissa ja lähiympäristössä, jotka ovat samassa tilanteessa kuin minä, joilla on pieni(ä) lapsi(a).
Haluaisin saada lapselleni myös hoitajan / hoitopaikan parina päivänä viikossa tai sopimuksen mukaan ensi vuoden huhtikuusta alkaen (1996). Ota yhteyttä.
Soita klo. 19.00-20.00, puh. 020-622 74 37/Marja van Hove.

*****

"LUMIKIT" AMSTERDAMISSA

Hollannissa toimiva teatteriryhmä Pohjantähdet esittää Liisamaija Laaksosen "Lumikit" lauantaina 28.10.1995 Amsterdamissa (Yli-opiston teatterisali, Nieuwe Doelenstraat 16).
Lisätietoja tapahtumasta seuraavassa Aviisissa.

"LUMIKIT" IN AMSTERDAM

De theatergroep "Pohjantähdet" zal het toneelstuk "Lumikit" van Liisamaija Laaksosen opvoeren op zaterdag, 28 oktober a.s. in Amsterdam (Theaterzaal van de universiteit, Nieuwe Doelenstraat 16). Meer informatie hierover in de volgende Aviisi.

*****

GEREDUCEERDE PASSAGETARIEVEN VOOR DE LEDEN

VAN DE VERENIGING NEDERLAND-FINLAND

01.06.95 - 09.09.95

Vertrek vanuit Travemünde:

Juni 01, 04, 08, 11, 14, 16, 18, 21*, 23*, 28*, 30*.

Juli 02*, 05*, 09*, 12*, 16*, 19, 23*, 26*, 28*, 30*.

Augustus 02, 04*, 06, 09, 11, 13, 16, 18, 20, 23, 25, 27, 31.

September 03, 07.

Vertrek vanuit Helsinki:

Juni 03*, 06, 10*, 13, 15, 17*, 20, 22, 24*, 27, 29*.

Juli 01*, 04, 06*, 08*, 11, 13*, 15*, 18*, 20*, 22*, 25, 27*.

Augustus 01*, 03*, 08*, 10*, 12*, 15*, 17*, 19*, 22*, 24*, 26*, 29.

September 02, 05, 09.

* = prijsperiode II

PRIJZEN PER PERSOON: (enkele reis, Hfl)

<i>Prijsperiode I</i>		<i>Prijsperiode II</i>	
<i>Volw.</i>	<i>Kind 6-17jr.</i>	<i>Volw.</i>	<i>Kind 6-17jr.</i>
4-pers. standaard hut (Budget Class)			
230,-	110,-	330,-	167,-
2-pers. binnenhut d/t (tourist I S)			
415,-	230,-	495,-	276,-
4-pers. buitenhut d/t			
420,-	167,-	500,-	195,-
3-pers. buitenhut d/t			
485,-	237,-	582,-	270,-
2-pers. buitenhut d/t (Seaside class)			
587,-	345,-	725,-	466,-
Personen auto (max. 5.0x1, 8x1, 85/LxBxH)			
180,-		255,-	

Bijzonderheden/Voorwaarden:

*De gereduceerde tarieven zijn uitsluitend geldig voor de vermelde afvaartdata. Voor de niet-genoemde accommodatie zijn geen speciale tarieven mogelijk.

*Personenauto: 50% van het normale autotarief indien minimaal 2 betalende volwassenen op dezelfde dag en in dezelfde hut reizen.

*Deze speciale tarieven kunnen niet met enig ander tarief en/of kortingsregeling worden gecombineerd.

*Het lidmaatschapsbewijs moet zowel bij inscheping als tijdens de vaart kunnen worden getoond.

*Kinderen onder de 6 jaar zijn gratis indien geen eigen accommodatie gewenst is. (N.B.: een gratis kind per "betaald" bed)

*Bij reservering dient men duidelijk kenbaar te maken dat men als lid van de vereniging gebruik wenst te maken van deze gereduceerde tarieven. Na boeking kunnen wij geen gereduceerde tarieven meer afgeven!

Informatie/boekingen UITSLUITEND bij:

Sija Line / F.A. Voigt & Co.B.V.

Saxen Weimarlaan 52, 1075 CE Amsterdam. Tel. 020 - 679 62 12.

*****

**ILMOITTAUTUMISKAAVAKE / AANMELDINGSFORMULIER
JUHANNUSJUHLAAN / VOOR HET MIDZOMERFEEST**

24.06.1995, klo 18.00 uur

Rotterdammermieskirkolla. In de Finse Zeemanskerk te Rotterdam
Ilmoittaudu ensin puhelimitse! Meld u zich eerst telefonisch aan!

Nimi / Naam .....

Puh / Tel .....

Osoite / Adres .....

Henkilömäärä / Aantal personen .....

- * lapset / kinderen 0-6 ..... f. -,,-
- * lapset / kinderen 7-16 ..... f. 15,-
- * aikuiset / volwassenen ..... f. 30,-

Maksutapa / Betalingswijze :

betaalcheque/Eurocheque/girobetaalkaart (s.v.p. volledig invullen)

f. .... ohessa / bijgesloten

Ilmoittautumiakaavake lähetetään ennen 16.06.1995:

Stuur uw aanmelding a.u.b. vóór 16.06.1995 naar:

De Finse Zeemanskerk

's-Gravendijkwal 64

3014 EG Rotterdam

puh/tel: 010 - 436 61 64 (klo 16.00 - 22.00 uur)

KNIPPEN

COLOFON

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in 1923. AVIISI is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Alle leden ontvangen AVIISI gratis.

Redactieadres: Secretariaat, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, 070- 38 55 66 9.

Advertenties: Bernard Westerman, p/a Finland Vakanties Westerman, Keizersgracht 628, 1017 ER Amsterdam, tel. 020-6382192, fax 020-6384949

Vormgeving: Andrea Svedlin

Illustraties: René Souweine

Eindverantwoording: Het bestuur

Drukwerk: SK Bedrijven, Den Haag

Oplage: 900

Kopij (indien mogelijk op diskette: WP 5.1) dient uiterlijk per de 1ste van de maand voorafgaand aan die van de publikatie in het bezit van de redactie te zijn.

Algemene informatie en adressen:

Vereniging Nederland-Finland

Secretariaat/ledenadministratie: Hannele van Blijswijk, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, tel: 070 - 38 55 66 9.

Voorzitter: Terttu Jansen-Heikurainen, Delistraat 36, 2585 XB Den Haag, tel. 070-3504942.

Vice-voorzitter: Bernard Westerman, Reguliersgracht 32, 1017 LP Amsterdam, tel. 020-6265862, fax 020-6384949 (werk).

Penningmeester: Theo van der Linden, Schenkeldijk 60, 3284 LP Zuid-Beijerland, tel. 01866-1444.

Secretaris: Yvonne Souweine, Fluitekruid 16, 1441 XP Purmerend, tel: 02990-32450.

Leden: Timo Paavola, Irma Schoenmakers-Salkinoja, Auli Snickers-Malinen.

Ambassade van Finland

Groot Hertoginnelaan 16, 2517 EG Den Haag, tel. 070-3469754.

De Finse Zeemanskerk

's-Gravendijkwal 64, 3014 EG Rotterdam, tel: 010-4366164.